

பல்கலகைக் கழக மனென்று : பாரதூ பபோற்றிச் சசொல்ல,
நல்லதோர் குடும்பம் சசெய்யும்சின்தை! - அந்த,
நல்லவர் பரூலகில் தந்தை.....!

ஓர்பதூ மாதந் தன்னில் : ஓரூத்திதன் வயிற்றிற் கொளினும்,
யார் அதன் வரேஇட்டார் மூதலில்? - அவர்,
பரே அதூ தந்தையாகும் உலகில்.....!

வானதூ பபெய்தால் தானே : வயைகம் பசூமகை காணும்,
வானபைப்போல் வழங்கிடுவார் வாரி! - அந்த,
வானபுகழ் கொண்ட தந்தை பாரி...!

அன்பெனும் அமளி மலே : அன்னதைதான் தூயிலச் சசெயினும்,
நன்புகழ் அறிவகை ஏற்றும் ஜோதி! - அதூ,
நானிலம் புகழும் தந்தை..... ஜாதி...!

எதகை எதகே நினதைதூ நெஞ்சம் : எங்கிய பபோதும் மழலகை,
உதயைினகைக் கண்டபபோதூ..... மலரூம்! - அந்த,
உத்தமர் தந்தை என்பார் பலரூம்!

துள்ளியே திரியும் நாளில் : துடக்கினை அடக்கி வதைத்தே,
பள்ளிக் கே அனுப்பிவகைக் கும்..... முறைமை ! - அந்த,
பக்கவம் தந்தை கொண்ட கடமை !

தன்மகன் படிப்பில் திறேத் : தரமானோர் சபையின் முன்னே,
முன்னிலை வகிக்க எண்ணும்..... நெஞ்சம் ! - அந்த,
முறையாளன் தனையுலகே..... கொஞ்சும் !

பெற்றதாய் சூற்றத் தோர்கள் : பெருமையாய் மகனைச் சொல்ல,
மற்றவர் முன்னே புகழா..... மௌனம் ! - அவனை,
மனதுக்கூள் புகழ்வதில் தான்..... கவனம் !

அன்னையைக் கண்ட பின்தான் : அப்பனைக் காண்போம் எனினும்,
முன்னிலைப் பெயரில் நிற்பார்..... தந்தை ! - அந்த,
முறையோனபை பணியட்டும்..... சிந்தை !

நெஞ்சினமலே தங்க வதைத்து : நிம்மதி கொள்வார் நாமும்,
துஞ்சிடும் அழகில் காண்பார்..... வயைம் ! - அவர்,
தய்யமையில் சிறிதும் இல்லை..... ஐயம் !

உப்பது தீர்ந்த பின்தான் : உப்பின் சுவை அறிவார்,
அப்பனும் போனபின்தான்..... அழுவார் ! - அதனை,
அறிவால் உணர்ந்தவரே..... எழுவார் !

bairaabaarath@gmail.com